

TEHTÄVÄ EU:SSA

Kristillisdemokraattien
EU-vaaliohjelma 2009

Vakaamuksena välittäminen

Kristillisdemokraatit

TEHTÄVÄ EU:SSA

Kristillisdemokraattien EU-vaaliohjelma 2009

Sisällysluettelo

Sivu

1. ARVOJEN EUROOPPA	4
1.1. Yhteiseksi hyväksi demokraattisesti	4
1.2. Toimintakulttuurissa jäsenmaat tasaveroisiksi	5
1.3. Eurooppaa on rakennettava kristillisille perusarvoille	6
2. HYVINVOINTIA VASTUULLISESTA KASVUSTA	7
2.1. EU globaalissa talouskilpailussa	7
2.2. Talouskriisiin vastaaminen	8
2.3. Talouskriisissä parannettava finanssivalvontaa	8
2.4. Kilpailukykyä kohennettava oikeudenmukaisesti	9
2.5. Innovaatioyhteistyötä ja koulutusta	9
2.6. Ympäristönsuojelu ja ilmastohaaste	10
2.7. Liikenne raiteille	11
2.8. Eliölajien perimä talteen	11
2.9. Itämeren suojelua tehostettava	12
2.10. Kalakannat elpymään	13
2.11. Maatalous turvattava kaikissa jäsenmaissa	13
2.12. Jäsenmaiden erot tasoittuvat vapaassa talousalueessa	14
3. TURVALLISUUDEN JA VAKAUDEN EDISTÄMINEN	14
3.1. Järjestäytynyt rikollisuus ja ihmiskauppa	15
3.2. Pandemiat ja ympäristökatastrofit	15
3.3. Terroristiverkostot kuriin	15
3.4. Sotilaallinen yhteistyö	16
3.5. Yhteistyö Venäjän ja Yhdysvaltojen kanssa	16
3.6. Euroopan lähialueen kriisit	17
3.7. Globaaliin oikeudenmukaisuuteen	17
4. EU:N RAKENTEELLINEN KEHITTÄMINEN	18
4.1. EU:n budjetti	18
4.2. Laajentumisvauhtia hidastettava	19
4.3. Tasapuolisuutta EU-virkoihin	19
4.4. Yksipuolisesta talouskasvusta hyvinvoinnin kasvuun	19
5. IHMINEN EUROOPAN UNIONISSA	20
5.1. Perhepolitiikka EU:n alueella on kriisissä	20
5.2. Vastuullista maahanmuuttopolitiikkaa	20
5.3. Väestön kasvu edellyttää syntyvyyden kasvua	21
5.4. Perhekeskeisyys läpäisyperiaatteella	22
5.5. Liikuntaa ja terveyttä tuettava	22

1. ARVOJEN EUROOPPA

Monet tämän ajan haasteet eivät pysähdy valtioiden rajoille. Ympäristö- ja energiakysymykset, kansainvälinen talouskriisi, ilmastonmuutos, järjestäytynyt rikollisuus, ihmiskauppa, köyhyys ja pakolaisuus sekä muut suuret ongelmat vaativat ratketakseen toimivaa yhteistyötä niin ihmisten kuin valtioidenkin välillä.

Rajat ylittävä yhteistyö rauhan ja vakauden edistämiseksi oli myös alun perin aate Euroopan Unionin perustamisen taustalla. Yhteistyön rakentajina toimivat monet kuuluisat kristillisdemokraattiset johtajat kuten Robert Schuman, Alcide de Gasperi ja Konrad Adenauer. Useat kristillisdemokraattien ajamat periaatteet ovat tulleet EU:n periaatteiksi, ainakin nimellisesti. Läheisyysperiaatteen mukaan EU:n tulee hoitaa vain niitä asioita, jotka sille luonnostaan kuuluvat ja ensisijaisuusperiaatteen mukaan jäsenvaltioilla on ensisija niille kuuluvissa asioissa. Unionin toimivalta on toissijaista. Nämä ilmaisevat samaa kuin vanha kristillisdemokraattinen subsidiariteetti-periaate, jonka mukaan päätöshierarkiassa ylempien toimijoiden tulee tukea alempia niiden toiminnoissa, eli johtajat ovat mahdollistavia palvelijoita. EU:n tulee palvella antaa lisäarvoa jäsenmaiden politiikkaan, ei pyrkä pomoksi jäsenmaille kuuluvissa asioissa. EU:ssa tulee peruuttaa pikkutarkka ja kahlitseva sääntely, johon on sorruttu mm maatalouspolitiikassa.

EU:n tulee palvella antaa lisäarvoa jäsenmaiden politiikkaan, ei pyrkä pomoksi jäsenmaille kuuluvissa asioissa.

KD:n peruskritiikki kohdistuu siihen, että mainituista kristillisdemokraattisista periaatteista on ollut ja on paineita luopua. On tulkittu EU:lle kuuluviksi sellaisia asioita, joiden tulisi kuulua itsenäisten jäsenvaltioiden toimivaltaan.

1.1. Yhteiseksi hyväksi demokraattisesti

EU tuo hyvää ja toimii hyvin, jos jäsenvaltiot toimivat pyyteettömästi yhteiseksi hyväksi. Käytäntö on kuitenkin osoittanut, että jäsenvaltiot toimivat kansallisten etujensa ajamina, jolloin EU:sta tulee eturistiriitojen taistelupaikka. Se on pienille jäsenvaltioille epäedullista, koska niillä on riski tulla äänestyspäätösten jyräämiksi. EU:ssa laaditaan vuosittain yli 400 lakia, joita kutsutaan direktiiveiksi, ja tehdään 3000 kaikkia jäsenmaita, Suomeakin, sitovaa muuta päätöstä. Lissabonin sopimuksessa siirretään erään laskutavan mukaan 69 uutta alaa yhteisen päätöksenteon piiriin. EU-lakien ja EU-oikeuden ensisijaisuuden takia tämä vie Euroopan unionia asteittain yhä enemmän federalistiseksi liittovaltioksi. Vaikka EU:n budjetti on pieni, sen valta on lainsäädäntövallan kautta kasvanut hyvin merkittäväksi.

KD kritisoi juuri tätä kehitystä, kun Lissabonin sopimusta käsiteltiin, ja vaati Lissabonin sopimuksesta kansanäänestystä. EU:n oikeutusta jäsenmaiden kansalaisten silmissä heikensi se, että Lissabonin sopimuksesta ei järjestetty kansanäänestystä muutoin kuin Irlannissa, ja kun irlantilaiset äänestivät uutta sopimusta vastaan, se palautetaan vähäisin muutoksin uuteen kansanäänestykseen. KD:n mielestä EU:n tulee hankkia jäsenmaiden kansalaisten hyväksyntä demokratian periaatteita kunnioittaen eikä ne sivuuttaen.

KD tukee EU:n toiminnan läpinäkyvyyttä, avoimuutta ja avointa tiedotusta ja keskustelua jo päätösten valmisteluvaiheissa.

Unionia on kehitettävä siten, että kaikkien jäsenmaiden kansalaisten enemmistö saa EU-asioista riittävästi tietoa ja on unionin ratkaisuja tukemassa.

On suuri ongelma, jos EU:n toiminta rajautuu vain pienen eliitin asiaksi. KD tukee EU:n toiminnan läpinäkyvyyttä, avoimuutta ja avointa tiedotusta ja keskustelua jo päätösten valmisteluvaiheissa. Suomen eduskunnassa käsitellään kaikki EU-asiat, mutta siihen tarvitaan enemmän voimavaroja.

1.2. Toimintakulttuurissa jäsenmaat tasaveroisiksi

KD on pitkään ajanut linjaa, että liittovaltiokehitys on minimoitava ja maksimoitava kunkin jäsenvaltion oma päätösvalta. Lissabonin sopimus saattaa tulla voimaan ja sen kautta EU saa lisää liittovaltiomaisia valtuuksia. Valta ja valtuudet eivät kuitenkaan yksin ratkaise vaan se miten niitä käytetään. KD:n mielestä tulee pyrkiä konsensushakuiseseen käytännön toimintakulttuuriin, jossa määräenemmistö päätöksiä tehdään mahdollisimman vähän.

EU:n tulee keskittyä sille yli rajojen luonnostaan kuuluvaan toimintaan. EU:ssa ihmisten, tavaroiden, pääomien ja palveluiden on tarkoitus liikkua vapaasti jäsenvaltioiden rajojen yli. Rajojen madaltuminen tuo merkittävästi hyötyä niin yrityksille kuin ihmisille, vaikka se lisää myös epätoivottujen ilmiöiden liikkuvuutta. Joten EU:lla on oikeutettu tehtävä luoda tälle kaikelle reilut säännöt. Nuo tarpeelliset säännöt yritysten vapaalle kilpailulle ja toimintatavoille vaativat jäsenmaiden lainsäädäntöjen ja käytäntöjen yhtenäistämistä. Tällaisia yhteisesti sovittavia asioita ovat esimerkiksi yhteiset standardit, kuten minimivaatimukset tavaroiden laadulle, kaupan esteiden purkaminen, koulutusten vastavuoroinen tunnustaminen, kunkin maan työehtojen noudattaminen jne. On tosin pidettävä varansa, että esimerkiksi kuluttajansuoja ei heikkene vaan parane lainsäädäntöä yhdenmukaistettaessa. Suomen kannalta on hyvä, jos toisiinsa kietoutuneiden markkinatalouksien kehitys kulkee yhteisesti ja oikeudenmukaisesti säänneltynä. Yli 60 % viennistämme suuntautuu EU:n jäsenmaihin.

On valitettavia esimerkkejä siitä kuinka isot jäsenmaat neuvottelevat ja sopivat asioista etukäteen keskenään, ja sitten saavat tahtonsa läpi EU:ssa määräenemmistöasemansa ja vaikutusvaltansa kautta. Kuuluisia pitkään vaikuttaneita isojen jäsenmaiden läpi ajamia epäoikeudenmukaisuuksia, joita ei saada puretuksi, ovat mm. Iso-Britannian alennettu jäsenmaksu ja Euroopan Parlamentin kalliiksi tuleva ja täysin hyödytön reissaaminen Brysselin ja Ranskan Strasbourgin välillä. Iso-Britannian saamasta huojennuksesta Suomen maksuosuus on n. 150 milj. euroa. Asukasluvultaan ja taloudeltaan isojen jäsenmaiden hallituspuolueilla on tarpeen saada tällaisia voittoja kotiin, mutta se vie pohjaa pois koko EU:n oikeutukselta pienten jäsenmaiden kansalaisten silmissä. Tällainen isojen kukkoilu voidaan torjua vain, mikäli pienet jäsenmaat ovat tiukkoina oikeudenmukaisuuden ja tasavertaisuuden puolesta.

Suomen on otettava entistä aktiivisempi rooli sekä hyvien kaikkia jäsenmaita hyödyttävien tavoitteidensa, että oikeutettujen kansallisten etujensa ajamisessa.

Suomen on otettava entistä aktiivisempi rooli sekä hyvien kaikkia jäsenmaita hyödyttävien tavoitteidensa, että oikeutettujen kansallisten etujensa ajamisessa.

1.3. Eurooppaa on rakennettava kristillisille perusarvoille

EU on historiallisesti kehittynyt alueelle, jossa kristinusko on muokannut kulttuuria ja sen perusarvoja. YK:n ihmisarvoa koskevat julistukset ovat nousseet kristillisten arvojen pohjalta, samoin EU:n perusoikeusasiakirjan määrittämät arvot, kuten ihmisarvon kunnioittaminen, vapaus, kansanvalta ja tasa-arvo. Kristillisdemokraatit tukevat perusoikeusasiakirjan periaatteita ja mielellään näkisivät perusoikeuksien laajentamisen Suomen hyväksymien laajempien määrittelyjen suuntaan.

Oikeuskäytäntöjen yhtenäistäminen etenee Euroopan Ihmis-oikeustuomioistuimen ja EY:n tuomioistuimen ratkaisujen kautta. Tässä vaikuttavat erilaiset kulttuurit, kun joissakin maissa eutanasiaan, aborttiin ja päihteisiin suhtaudutaan sallivammin kuin toisissa. Mihin suuntaan oikeuskäsitykset menevät? Puhutaan Euroopan yhteisestä arvopohjasta, mutta tosiasiasa arvopohjia on monia kilpailemassa keskenään.

Koko EU:n alueella käydään aatteellista kamppailua ihmisten arvomaailmojen perustasta. Ateismi ja agnostisismi pyrkivät nousemaan vallitseviksi ideologioiksi, samoin islamin uskon leviäminen haastaa perinteistä kristinuskon arvoihin pohjaavaa tasa-arvon, totuuden etsimisen ja demokratian avoimuuden perinnettä. Kristinuskon aseman heikentyminen voi merkitä ihmisarvon suhteellistumista ja esimerkiksi aborttien ja eutanasian lisääntymistä yhä useammassa maissa. Kristillisten arvojen kieltäminen saattaa ilmetä myös ihmisten elämän mielekkyyden ja tarkoituksen tunteen heikkenemisenä ja siten lisääntyvinä psyykkisinä vaikeuksina kovassa kilpailuyhteiskunnassa.

KD toimii periaate-, yleis- ja erityisohjelmiensa periaatteiden mukaisesti myös EU-politiikassaan. KD:n mielestä Euroopan kristillinen arvoperinne on selkeästi tunnustettava ja siihen on avoimesti sitouduttava. Poliittisesti tämä merkitsee Euroopan unionin toimintaa kaikkialla vapauden, demokratian, ihmisarvon ja ihmisoikeuksien edistämiseksi. EU:n tulee olla moraalinen johtaja etsittäessä ratkaisuja kansainvälisiin ongelmiin.

Suomen Kristillisdemokraatit ovat osa maailmanlaajaa kristillisdemokraattisten puolueiden perhettä. Euroopan parlamentissa kristillisdemokraattiset puolueet ovat yhdessä konservatiivipuolueiden kanssa muodostaneet isoimman ryhmän, EPP-ED. Suomen KD:n mielestä varsinaisten kristillisdemokraattisten puolueiden tulee tiivistää yhteistyötään ja omaleimaisuuttaan suhteessa konservatiivipuolueisiin ja kristillisdemokraattien oma aatteellinen pohja tulee saada nykyistä selkeämmin näkyviin europarlamentissa.

KD:n mielestä Euroopan kristillinen arvoperinne on selkeästi tunnustettava ja siihen on avoimesti sitouduttava. Poliittisesti tämä merkitsee Euroopan unionin toimintaa kaikkialla vapauden, demokratian, ihmisarvon ja ihmisoikeuksien edistämiseksi. EU:n tulee olla moraalinen johtaja etsittäessä ratkaisuja kansainvälisiin ongelmiin.

2. HYVINVOINTIA VASTUULLISESTA KASVUSTA

Talouden kasvun myötä pyritään hyvinvoinnin lisääntymiseen unionin alueella. Työ talouden kasvun ja tuottavuuden lisäämiseksi on tärkeää jo väestöpoliittisista syistä. Euroopassa väestö ikääntyy, huoltosuhte heikkenee ja hyvinvointipalvelujen tarve kasvaa. KD haluaa edistää unionissa sosiaalisesti, eettisesti ja ekologisesti kestäväää markkinataloutta, joka parantaa kilpailukykyään panostamalla koulutukseen ja yrittäjyyteen. Parempaa kilpailukykyä ei tule tavoitella sellaisin keinoin, jotka loukkaavat ihmisarvoa, heikentävät perheiden hyvän arkielämän edellytyksiä tai riistävät ympäristöä tulevilta sukupolvilta.

KD haluaa edistää unionissa sosiaalisesti, eettisesti ja ekologisesti kestäväää markkinataloutta, joka parantaa kilpailukykyään panostamalla koulutukseen ja yrittäjyyteen.

2.1. EU globaalissa talouskilpailussa

Maailman taloudelliset valtakeskukset tulevat muuttamaan lähivuosien ja vuosikymmenten aikana. EU kilpailee talousalueena USA:n, Brasilian ja muiden Pohjois- ja Etelä-Amerikan maiden, Japanin, Kiinan, Intian ym. nousevien Aasian valtioiden sekä Venäjän, Etelä-Afrikan ja kehittyvien Afrikan maiden kanssa. Tällöin on pidettävä kiinni ja edistettävä vapaakaupan periaatteita. Tällaisen talousalueen ja tulliliiton tulee kauppapolitiikassa toimia yhtenäisenä. Suomelle edullista on vapaa kilpailu kaikessa muussa paitsi aloilla, joissa meillä on luonnonolosuhteiden aiheuttamia rajoitteita.

Suuret talousalueet, kuten USA, EU, Japani, Kiina ja Intia kilpailevat palkoilla, osaamisella, infrastruktuurilla ja ihmismäärillä. On selvää, että kun nousevat suurvallat saavat koulutusjärjestelmänsä toimimaan, ne saavuttavat vanhat taloudet osaamisessa, ovat edullisempia palkoissa ja työvoiman määrissä, mutta tulevat samalla kohtaamaan suuria sosiaalisia, ekologisia ja kulttuurisia ongelmia. Syntyy lisääntyvää kysyntää vedestä, ruoasta, energia-, mineraali- ja muista luonnonvaroista. Niistä tullaan kilpailemaan ja niiden hinta tulee nousemaan.

Kansainvälisiin taloussuhteisiin liittyvät valuuttakurssien arvot ja niiden keinotekoinen alentaminen kilpailuedun saamiseksi. USA on vaatinut, ettei Kiina pitäisi valuuttaansa keinotekoisena alhaalla. Myös EU:n ja Euroopan Keskuspankin on huolehdittava euroalueen kilpailukyystä. Suomen etujen mukaista olisi, ettei Ruotsin teollisuus saisi devalvaatiohyötyä suhteessa Suomen vientiteollisuuteen. Yksi mahdollisuus erojen tasoittumiseen olisi kaikkien EU-maiden liittymien Euroopan talous- ja rahaliitto EMU:un.

EU:n jäsenmaat tavoittelevat tiiviillä taloudellisella yhteistyöllä Euroopan kilpailukykyyn parantamista globalisoituneessa ja suurtuotantoa suosivassa kansainvälisessä taloudessa. Ihmisten, tavaroiden, pääoman ja palveluiden vapaassa liikkumisessa yli rajojen on vielä paljon kehitettävää. EMU ja euroraha ovat jo luoneet yhteisen rahapolitiikan. Tavoit-

Koska yritystoiminnalla on taipumus keskittyä harvoihin suuryrityksiin, on kuluttajien suojelemiseksi estettävä monopolien ja kartellien syntymisen. Suuryritysten kohtuuton vaikutusvalta jäsenmaiden ja EU:n talouspolitiikkaan on estettävä.

teena on eurooppalaisten yritysten vahvistaminen suhteessa amerikkalaisiin tai japanilaisiin yritys-jätteihin. Koska yritystoiminnalla on taipumus keskittyä harvoin suuryrityksiin, on kuluttajien suojelemiseksi estettävä monopolien ja kartellien syntyminen. Suuryritysten kohtuuton vaikutusvalta jäsenmaiden ja EU:n talouspolitiikkaan on estettävä.

2.2. Taluskriisiin vastaaminen

Nykyinen kansainvälinen taluskriisi jatkunee vakavine seurauksineen ainakin seuraavan EU:n parlamentin toimikauden ajan. Kriisissä on varottava protektionismia ja kauppasotia. Protektionismia on varottava myös EU:n sisällä. Vapaa kilpailu EU:n talousalueella vaarantuu, kun eri jäsenmaat yrittävät pelastaa omalla alueellaan sijaitsevaa tuotantoa. Kilpailun vääristäminen yritystuilla on väärin niin suurten kuin pientenkin jäsenmaiden kohdalla.

EU:n suurille jäsenmaille ei tule antaa erioikeuksia poiketa talouden vakauttamissopimuksista tai oman teollisuutensa tukemisessa.

EU-komission talvinen esitys viiden miljardin euron elvytyspakettista toisi 100 miljoonaa euroa Suomen ja Viron välisen Estlink-sähkönsiirtokaapelin rakentamiseen ja rahaa myös maaseudun tietoliikenneyhteyksien parantamiseen. Koko paketti täytyisi erikseen kerätä jäsenmailta ja on kuitenkin nimellinen verrattuna jäsenmaiden omiin yli 200 miljardin euron elvytyspaketteihin. Komission elvytyspaketti ei ehdi vaikuttaa taluskriisiin ja parempiin tuloksiin päästäisiin, jos jäsenmaat eivät kierrättäisi elvytysrahoja EU:n kautta.

KD:n mielestä taluskriisin hoito tulee jättää mahdollisimman paljon jäsenmaiden tehtäväksi. Kuitenkin toimia on vapaaehtoisesti yhtenäistettävä, koska joka tapauksessa elvytystoimet yhdessä maassa elvyttävät myös muita maita. EU:ssa on vältettävä vapaamatkustusta, ja saatava kaikki jäsenvaltiot mukaan yhteisiin talkoisiin. Yhteiseen koordinaatioon on pystytty syksyllä 2008 ja pystytään ilman että ylikansallisille elimille annetaan lisää valtaa. EU:n suurille jäsenmaille ei tule antaa erioikeuksia poiketa talouden vakauttamissopimuksista tai oman teollisuutensa tukemisessa.

2.3. Taluskriisissä parannettava finanssivalvontaa

Jäsenvaltiot kilpailevat keskenään maansa talouden kehittämisen edellytysten kasvattamisesta. Taluskriisissä korostuu jäsenvaltioiden itsenäisten strategiavalintojen merkitys: on järkevää kouluttaa niitä, joiden työpaikka on uhattuna ja kouluttaa työttömiksi joutuvia uusiin tehtäviin. On parempi estää iso työttömyys kuin korjata sen jälkiä tulevina vuosina. Liiallista velkaantumistakin tulee välttää. Mm rahoitusta järjestämällä on pk-teollisuutta ja -yrityksiä tuettava laman yli. EU-tason tuki taluskriisissä tulee jakaa tasapuolisesti ja järkeviin pitkälle kantaviin projekteihin, joiden vipuvaikutus on suuri. Jos EKP antaa tukea pankeille, ne pitäisi velvoittaa tukemaan heikoimpia yrityksiä laman yli.

Eurooppalaista finanssivalvontaa tulee parantaa, mutta ei rakenteella, jossa kansalliset valvontaviranomaiset toimivat yhtenäisen eurooppalaisen järjestelmän aluekonttoreina. Tarvitaan riittävää tietojen vaihtoa ja maapallon laajuisia valvontaratkaisuja. Myös vakuudet tulee saada toimimaan paremmin rajojen yli. Ylikansallisten rahansiirtojen osalta tulee mahdollistaa valvonta verojen kierron estämiseksi. Eräissä

EU:n jäsenmaissa on harmaan talouden osuus jopa 40%. Se on saatava kitketyksi. EU:n tulee estää veroparatiisien toiminta.

2.4. Kilpailukykyä kohennettava oikeudenmukaisesti

Työntekijät on otettava entistä paremmin huomioon. Ammatiliittojen yhteistyötä ja mahdollisuuksia valvoa työehtojen toteutumista tulee parantaa.

Verokilpailun estämiseksi on pyrittävä minimitasojen nostoon siten, että vaihteluväli tulee edes kohtuulliseksi. Varsinkin yritysverokantaan on säädettävä minimitaso. Arvonlisäverojärjestelmää on yksinkertaistettava siten, että pk-yritysten toiminta maiden rajojen yli helpottuu.

KD:n mielestä koko Euroopan alueella tulee saada voimaan 0,5% pörssivero, jollainen jo on Lontoon pörssissä. Kun pörssivero olisi koko EU:n alueella, ei mikään pörssi voisi menettää sen takia asiakkaita toisille EU:n sisällä. Pörssiveron tuoton jokainen jäsenmaa saa käyttää omiin tarkoituksiinsa. Pörssivero tarkoittaa samaa kuin vielä 1990-luvulle asti Suomessa voimassa ollut leimavero (silloin 0,9%) pörssikaupoille. Vero suuntaisi pörssikauppaa nykyistä pitkäjänteisemmäksi sijoitustoiminnaksi.

KD kannattaa Lissabonin strategian pyrkimyksiä kehittää EU maailman johtavaksi talousalueeksi. Lissabonin strategia on yhdistettävä EU:n kestäväen kehityksen strategian kanssa.

2.5. Innovaatioyhteistyötä ja koulutusta

EU:n oma tutkimusrahoitus on kasvussa ja pyrkimyksenä on täydentää kansallisia toimia. Tätä varten perustetaan tiede-uuvosto suuntaamaan rahoitusta tutkimuksen huippuryhmille. Yleiseurooppalaista tutkijanuraa halutaan edistää ja tutkijoille ajetaan tukipaketteja. Laboratoriotason yhteistyötä ja verkottumista kehitetään.

Eurooppalainen tutkimus- ja kehityspolitiikka, innovaatiopolitiikka, merkitsee eri maiden yliopistoissa ja tutkimuslaitoksissa tehtävän tutkimus- ja kehitystyön kiihdyttämistä, mutta samalla tulosten lisääntyvää hyödyntämistä EU-tasoisissa yrityksissä, ei vain esimerkiksi suomalaisen tutkimuksen hyödyntämistä suomalaisissa yrityksissä. Suomalaisistakin kansallisista tutkimustulosten tuottajista tulee kansainvälisiä tarpeita palvelevia yrityksenomaisia yksiköitä, jotka kilpailevat keskenään parhaista tutkijoista.

Eurooppalaista korkeakoulukenttää on yhtenäistetty nk. Bolognan prosessissa. Bolognan julistuksen tavoite oli yhtenäinen korkeakoulutusalue vuoteen 2010 mennessä.

Ylikansallisten rahansiirtojen osalta tulee mahdollistaa valvonta verojen kierron estämiseksi. Eräissä EU:n jäsenmaissa on harmaan talouden osuus jopa 40%. Se on saatava kitketyksi. EU:n tulee estää veroparatiisien toiminta.

KD:n mielestä koko Euroopan alueella tulee saada voimaan 0,5% pörssivero, jollainen jo on Lontoon pörssissä. Kun pörssivero olisi koko EU:n alueella, ei mikään pörssi voisi menettää sen takia asiakkaita toisille EU:n sisällä.

Tutkintojen kansainvälinen vertailtavuus avaa mahdollisuuksia opiskelijoiden lisääntyvään liikkuvuuteen jäsenmaiden välillä ja tutkintojen tunnustamiseen työnhaussa. KD:n mielestä tätä tulee pyrkiä laajentamaan myös ammatilliseen koulutukseen ja tutkintoihin.

KD:n mielestä tulee harkita tutkijoiden liikkuvuuden lisäämiseksi erityistä tutkijapassia, jolla helpotettaisiin esimerkiksi vero-kohtelua.

Riittävä tutkimus- ja kehitystoiminnan massaa tarvitaan isoihin investointiprojekteihin, kuten esimerkiksi lentokone-teollisuuden hankkeisiin. EU:n innovaatiopolitiikassa tulee kehityspanokset jakaa maittain, tutkimuslaitoksittain ja yrityksittäin tasapuolisesti. Aalto-yliopisto ja VTT tulee saada osaksi Euroopan teknologiainstituutti EIT:a ja sen muodostamaa huippututkimuslaitosten verkostoa.

KD:n mielestä tulee harkita tutkijoiden liikkuvuuden lisäämiseksi erityistä tutkijapassia, jolla helpotettaisiin esimerkiksi verokohtelua. EU:n tulisi olla myös eturintamassa laatimassa yhteisiä sääntöjä ubiikkiyhteiskunnan ongelmiin esimerkiksi tietoturvas- ja -suojassa. Tietoteknisten järjestelmien yhteensopivuus tulee varmistaa parhaiden ratkaisujen mukaisesti.

2.6. Ympäristönsuojelu ja ilmastohaaste

EU:n tulee olla johtavassa roolissa, kun ratkaistaan maailman suuria kriisejä: ilmas- to-, vesi-, ruoka-, ympäristö-, energia, finanssi- ja talouskriisejä. EU:n politiikassa tulee olla keskeisellä sijalla ilmastonmuutos, jonka seuraukset luonnon monimuotoisuudelle, eliöstölle ja meren pinnan nousulle, ja kuivuudesta kärsivälle Afrikalle ovat katastrofaaliset. Näiden kriisien seurauksena kohdistuu Eurooppaan Afrikasta valtava muuttopaine. Järkevintä olisi lievittää näitä kriisejä mahdollisimman nopeasti ennen kuin ne kehittyvät todella pahoiksi lähivuosikymmenten aikana.

KD kannattaa vahvoja panostuksia erityisesti Afrikan ongelmien ratkaisemiseksi. Kehitysmaat ovat vaikuttaneet vähiten ilmastonmuutokseen mutta kärsivät siitä eniten, mm kuivuudesta ja sään ääri-ilmiöistä. KD kannattaa EU-budjettiin erillistä "Ilmastoturvallisuus"-tiliä, josta avustetaan kehitysmaita vähäpäästöisiin energialähteisiin ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseen. Kehitysyhteistyö tulee sitoa metsien suojeluun hävitykseltä.

KD:n mielestä tulee voimakkaasti panostaa uusiin teknisiin ratkaisuihin, jotta ilmastonmuutos saadaan pysäytetyksi mahdollisimman matalalle tasolle nopeasti. Pidämme kiinni EU:n tiukoista päästövähennystavoitteista ja mielestämme pitäisi ryhtyä 30%:n päästövähennystalkoisiin vuoteen 2020 mennessä. Muutoin on erittäin vaikeaa päästä niihin 80-90% vähennyksiin vuoteen 2050 mennessä, joita tarvitaan jottei maailman keskilämpötila nousisi yli kaksi astetta. KD kannattaa myös uusiutuville energiamuodoille vähintään 20% keskimääräistä osuutta EU:n alueella.

KD:n mielestä tulee voimakkaasti panostaa uusiin teknisiin ratkaisuihin, jotta ilmastonmuutos saadaan pysäytetyksi mahdollisimman matalalle tasolle nopeasti.

KD kannattaa tiukkoja energiamääräyksiä laitteille, Esimerkiksi valmiustilan kulutus tulee suunnitelmien mukaan alentaa alle 1 W tehon. Suomesta tulee tehdä puhtaan uu-

siutuvan energian johtava maa ja Euroopasta johtava maanosa. Ilmastonsuojelu- ja energia-investoinnit ovat ihmiskunnan suurin investointiohjelma ja ympäristöystävällisimpien ratkaisujen kehittäminen on myös EU:ssa keskeinen tehtävä.

EU:n on oltava selkeämmin moraalijohtaja myös luonnonsuojelussa. Päästökaupassa on otettava useampia kaasuja mukaan ja sen mekanismeja on tiukennettava. Suomeen tulee saada EU:n tuella hiilidioksidin talteenoton ja varastoinnin, eli CCS-menetelmän, koelaitos, esimerkiksi Meri-Porin kivihiihliivomalaan.

Euroopan-laajojen sähkö- ja energiamarkkinoiden luominen tulee tasoittamaan hintaeroja maiden välillä ja näin se merkitsee sähkön hinnan kallistumista Suomessa. Suomesta ei pidä tehdä EU:n ydinvoimapuistoa. Kristillisdemokraatit vastustavat uraanikaivosten perustamista Suomeen eikä ydinjätteen kuljetusta maan rajojen yli tule sallia.

Ympäristönsuojelu katsotaan jo EU:n asiaksi Natura-verkoston osalta. Suomessa esimerkiksi EU:n oikeutus sanella susien suojelusta on asetettu kyseenalaiseksi. EU:n toimialaan ei tulisi kuulua kunkin jäsenmaan omalla alueella luonnonvarojen hallinta ja suojelu, jos ne eivät ole kilpailua vääristäviä tekijöitä, kuten kilpailuedun hankkimista jättämällä ympäristönsuojelun kustannukset pois.

2.7. Liikenne raiteille

Liikenneverkkojen, varsinkin rautateiden sekä tiedonsiirtoverkkojen yhteinen kehittäminen on kannatettavaa. Tulee harkita Suomen yhdistämistä Eurooppaan raiteitse rakentamalla Helsingin ja Tallinnan välinen rautatietunneli, sillä raidekuljetusten lisääntyminen olisi ilmaston kannalta erinomaista. EU voisi rahoittaa projektia esimerkiksi 20%:lla. Hanke olisi samassa luokassa kuin Lyonin ja Torinon välille suunniteltu Mont-Cenis-rautatietunneli. Ellei EU:ssa panosteta raideliikenteeseen tulevat liikenne-eruuhat lisääntymään ja niiden bkt:ta alentava vaikutus lisääntyy eräiden arvioiden mukaan nykyisestä yhdestä kahteen prosenttiin vuoteen 2020 mennessä.

Liikenteessä tulee päästöjä vähentää merkittävästi. Tiekuljetuksia on siirrettävä raiteille tekemällä raideliikenne joustavaksi. KD on myönteinen sille, että myös lento-liikenne otetaan päästökaupan piiriin ja siinä päästöoikeudet myydään huutokaupalla. EU:ssa tulee suuntautua sähkö-, hybridi- tai vetyautoihin. Uusille henkilöautoille tulee asettaa tiukat päästörajat ja tavoitella vuonna 2020 korkeintaan 90 grammaa hiilidioksidia kilometriä kohti. KD kannattaa 2. sukupolven biopolttoaineiden nopeatahtista tuottamista markkinoille.

2.8. Eliölajien perimä talteen

Yhtään uhanalaista eläin- tai kasvilajia ei saa menettää EU- alueella. Eri eliölajien perimä tulee saada talteen ennen niiden kuolemista sukupuuttoon, jotta niiden kannat voidaan myöhemmin haluttaessa elvyttää. Tietenkin tällaisia ilmaston- ja ympäristömuutoksista johtuvia sukupuuttoon kuolemisia tulee mahdollisimman paljon estää. Myös geenimuuntelun aiheuttamiin riskeihin tulee varautua ja turvata muuntelusta vapaiden kantojen säilyttämiseen. Ranskassa on jo EU:n rahoittama viljelykasvien geenipankki, mutta tukea tarvitaan nimenomaan sellaisille siemenpankeille, jollaisen Norja on perustanut. Niiden tulisi olla YK:n alaisuudessa.

2.9. Itämeren suojelua tehostettava

Itämerelle on saatava yhteinen pelastamishjelma ja ympäristötilan seuranta yhdessä Venäjän kanssa ja sen suojelun rahoitus on saatava Välimeren kanssa vertailukelpoiselle tasolle. EU ja kansainvälinen yhteistyö on luonut uusia kansainvälisiä haasteita Itämerelle: EU:n vesipuidedirektiivi, meristrategia-direktiivi ja meristrategia sekä Itämeren suojelukomission (HELCOM) uusi, toimenpideohjelma (BSAP) edellyttävät kaikki meren tilan tutkimuksen ja seurannan lisäämistä.

Itämeren suojelupolitiikan on perustettava laajempaan, monitieteellisempään ja tarkempaan tietoon ja osaamiseen, kuin pelkät kansalliset tutkimusyksiköt erikseen kykenevät tuottamaan. Ongelmana on, että Itämeren valtioiden useat pienet tutkimusyksiköt ja –laitokset kilpailevat samoista tutkimukseen ja suojeluun tarkoitetuista EU-rahoituksista ja näin syövät toistensa resursseja keskinäisellä kamppailulla.

EU tarvitsee Itämeri-strategialle instrumentin, jolla on kokonaisvaltaiset vastaukset Itämeren pilaantumisen syistä ja suojelun haasteisiin. Esitämme Suomeen kansainvälistä Itämeren Merikeskusta tällaiseksi instrumentiksi. Sen osaksi tulisi liittää öljyntorjuntakeskus uusine laivoineen. Suomella on perinteisesti ollut Itämeren suojelussa ja tutkimuksessa aloitteet aina omissa käsissään jo HELCOMin muodostamisesta (1974) lähtien. Sijaintia puoltaa se, että Suomen lähimerialueista juuri Suomenlahti on Itämeren ongelmallis in ja herkin alue.

Tällainen Itämeren kokonaisvaltaisen merentutkimus- ja merensuojelun osaamiskeskittymä pystyy tuottamaan kriittisellä massalla koordinoitua tietämystä tehokkaiden poliittisten päätöksi en tueksi. Itämeren valtiot sitoutuisivat näin katsomaan kokonaisuutta pelkän oman merialueen vahtimisen sijasta. Kansainväliset ratkaisut ovat mm. Baltian maille ainoa keino osallistua tehokkaaseen merentutkimukseen ja –suojeluun. KD haluaa EU:n sitoutuvan rahoittamaan kansainvälistä Itämeren Merikeskusta kansallisten rahoitusten lisäksi.

Perustus, jonka varaan kansainvälinen Itämeren Merikeskus rakentuu Suomeen löytyy jo olemassa olevien tieteellisten, taloudellisten ja tutkimusresurssien kansallisella kokoamisella. Näitä resursseja ovat mm. Syke merikeskus, Syke öljyntorjuntakeskus, Ilmatieteen laitoksen meriohjelman tutkijat, Helsingin Yliopisto, RKTL, Turun Yliopisto ja Saaristomerentutkimuslaitos, GTK merigeologia, merenmittaus, meriargeologia ja Kotkan meritutkimukset.

Vuoden 2009 loppupuoliskon on Ruotsi EU:n puheenjohtajamaa teemalla Itämeri. Tämä ajankohta mahdollistaa tärkeisiin Itämeri –teemoihin keskittyvien asioiden läpimenoa EU:ssa.

Öljypäästöjen valvomiseksi tulee öljy-erät Itämerellä merkitä nk. DNA-tunnistein.

EU tarvitsee Itämeri-strategialle instrumentin, jolla on kokonaisvaltaiset vastaukset Itämeren pilaantumisen syistä ja suojelun haasteisiin. Esitämme Suomeen kansainvälistä Itämeren Merikeskusta tällaiseksi instrumentiksi.

2.10. Kalakannat elpymään

Kalastus EU-jäsenmaiden ja kansainvälisillä merialueilla on pikaisesti saatava kuriin siten, että kalakannat elpyvät ja kalastuksessa ei vahingoiteta luonnonvaroja. Rajoitukset on tehtävä yhdessä kalastajien etujärjestöjen kanssa ja tieteellisten tutkimusten tulosten mukaisesti niin että kalakannat elpyvät kestäväälle tasolle. EU:ssa on kalastuksessa ylikapasiteettia verrattuna saaliin kestäviin määriin, se tulee purkaa tukemalla kalastajien siirtymistä muihin ammatteihin. Harvalukuinen suomalaisten kalastajien ammattikunta tulee turvata.

Nykyinen kiintiöjärjestelmä tulee muuttaa, jottei suurta määrää ei-toivottua saalista heitetä takaisin mereen. KD kannattaa siirtymistä järjestelmään, jossa jaetaan kalastajakohtaisesti kalastusoikeudet, joita voi myydä ja ostaa. Kalat tulee merkitä siten, että kuluttajalle selviää reitti mistä ne on kalastettu ja missä jalostettu. Pohjatroulaus tulee sallia vain kun sen ympäristövaikutukset on arvioitu. Harmaahylje- ja merimetsoikantojen oikeat lukumäärät tulee selvittää ja niitä on voitava nykyistä enemmän säädellä metsästämillä.

2.11. Maatalous turvattava kaikissa jäsenmaissa

EU:n pohjoisin maataloutemme on vielä vuosikymmeniä epäedullisessa asemassa – siis vielä joitain vuosikymmeniä ennen ilmaston lämpenemistä. Ilmastonmuutoksen ennakoidaan muuttavan EU:n eteläisiä alueita, kuten Ranskaa, kuivemmaksi ja lisäävän tuotantokykyä pohjoisissa jäsenmaissa kuten Suomessa.

Maatalouden perusomavaraisuus on säilytettävä Suomessa, joten täysin avoimeen kilpailuun ei voida mennä muiden jäsenmaiden kanssa. Kansallisesta huoltovarmuudesta on huolehdittava. Suomen liittymissopimuksessa sovittu Etelä-Suomen maatalouden vaikeiden olosuhteiden 141-tuki on saatava pysyväksi.

Turha byrokratia tulee karsia. Eräiden EU-maiden väärinkäytökset maataloustuissa on kitkettävä pois. Maatalouden ympäristötuet on tehtävä ympäristönsuojelullisista tuloksista riippuvaisiksi.

Ruuan hinta ja kasvava kysyntä ovat tulevaisuuden haasteita, joten maataloustuottajia on Euroopassa oltava riittävästi, myös Suomessa. Suomen ja koko EU:n maatalouden tuotantokyky ja elintarvikkeiden omavaraisuus on säilytettävä. Suosimme lähiruokaa. Pitkiä eläinkuljetuksia tulee vähentää poistamalla niiltä tuet ja kehittämällä pieniä, mahdollisesti siirrettäviä, teurastamoja.

Tärkkelysperunan, lihan ja maidon tuotannon on saatava jatkoa Suomessa. Eläintautien ja myrkyllisen ravinnon estämiseksi on satsattava laadukkaaseen tuotantoon. Suomen valtteja ovat ruuan puhtaus ja laadukkuus, ruoan terveellisyyden kehittäminen ja erikoistuminen. KD kannattaa selkeitä, yhtenäisiä alkuperä- ja ekologisuusmerkintöjä elintarvikkeissa, erityisesti geenimuunneltu ruoka on merkittävä, jolloin asiakkaalla on valinnanmahdollisuus. Samoin elintarvikkeiden alkuperän ja tuotantotavan jäljittäminen on tehtävä vaivattomaksi.

Suomen liittymissopimuksessa sovittu Etelä-Suomen maatalouden vaikeiden olosuhteiden 141-tuki on saatava pysyväksi.

Alkoholipolitiikkaa ei pidä nähdä maatalouspolitiikkana vaan pohjoismaisen kansanterveyspolitiikan mukaisesti. Alkoholijuomille on määriteltävä pohjoismaista tasoa lähenevä minimiverotus.

2.12. Jäsenmaiden erot tasoittuvat vapaassa talousalueessa

EU:lle on suuri haaste, että jäsenvaltiot ovat niin erilaisia taloudellisesti ja sosiaalisesti. Suuret palkkaerot maiden välillä antavat mahdollisuudet rikollisuuteen, prostituutioon ja työvoiman väärinkäyttöön. Koska verotuksen, terveyden- ja sosiaalihuollon ja koulutuksen alueet ovat yhä jäsenmaiden päätösvallassa, kohdistuu jäsenmaiden keskinäinen kilpailu niihin. Jäsenvaltiot kilpailevat keskenään yrity maailman sijoituksista.

KD luottaa markkinamekanismien toimintaan ja asettaa painon kansalliselle itsemääräämiselle, jossa ratkaisuvallta ja -vastuu säilyvät mahdollisimman paljon kansallisella tasolla.

Pohjoismaiseen hyvinvointimalliin kohdistuu lyhyellä aikavälillä paineita, koska jäsenvaltioiden menestys riippuu osittain palkka- ja sosiaalikulustannusten tasosta. Haluamme lieventää tuota painetta sekä EU:n että Euroopan Investointipankin tarjoamien mahdollisuuksien kautta. Uskomme, että pitkällä aikavälillä sellainen yhteiskunta pärjää parhaiten, joka pitää kaikista tasapuolisesti huolta yhteisvastuun hengessä.

Moniin uusiin jäsenmaihiin siirtyy alhaisesta verotasosta ja edullisesta työvoimasta hyötyvää teollisuutta. Ne saavat yritysinvestointeja, mikäli niissä koulutustaso on riittävän korkea ja tarpeellinen infrastruktuuri toimii riittävän hyvin. Tämä tasoittaa elintasoeroja pitkällä aikavälillä. KD luottaa markkinamekanismien toimintaan ja asettaa painon kansalliselle itsemääräämiselle, jossa ratkaisuvallta ja -vastuu säilyvät mahdollisimman paljon kansallisella tasolla.

Heikon tulotason jäsenmaiden nostaminen korkean tulotason maiden tasolle on kuitenkin kallis ja aikaa vievä prosessi, kuten entisen DDR:n yhdistyminen Saksan Liittotasavallan kanssa on osoittanut.

Yritysverotuksessa on osin toteutunut vaara, että yritykset tai yksilöt verosuunnittelulla siirtävät verotustaan alhaisen verotuksen maihin tai veroparatiiseihin. Tämä rapauttaa korkean verotuksen ja hyvän terveyden- ja sosiaalihuollon ja koulutuksen maiden, kuten Suomen, veropohjaa.

3. TURVALLISUUDEN JA VAKAUDEN EDISTÄMINEN

EU:n turvallisuus on parhaimmillaan rauhan takaamista keskinäisen yhteistyön ja hyvinvoinnin lisäämisen kautta. Taloudellisen ja poliittisen yhdentymisen mukana myös yhteistyö turvallisuuspolitiikan kysymyksissä on lisääntynyt. Laaja turvallisuuskäsitys sisältää niin rikollisverkostojen, ihmiskaupan, pandemia- ja ympäristökatastrofien, terrorin kuin sotilaallisten uhkien torjumisen.

Kristillisdemokraattien mielestä unionin ulko- ja turvallisuuspoliittisen roolin vahvis-

tamisen tulee tapahtua jäsenmaiden tasavertaisuuden ja avoimuuden pohjalta. EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan tulee keskittyä ennen kaikkea rauhanturvaamiseen, humanitaariseen apuun ja siviilikriisinhallintaan. Kolmannissa maissa EU:n tulee keskittyä edistämään demokratiaa, ihmisoikeuksia ja oikeusvaltion periaatteen noudattamista, tukemaan romahtamisvaarassa olevia valtioita sekä torjumaan terrorismia, laitonta maahanmuuttoa ja ihmiskauppaa.

EU:n yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikantulee keskittyä ennen kaikkea rauhanturvaamiseen, humanitaariseen apuun ja siviilikriisinhallintaan.

3.1. Järjestäytyneet rikollisuus ja ihmiskauppa

Vapaa liikkuvuus tuo tullessaan myös haasteita, mm. rikollisverkostojen, ihmiskaupan ja pimeän työvoiman leviämisen Euroopan sisällä. Vuosittain ihmiskaupan uhreiksi joutuu maailmassa arviolta n. 4 miljoonaa ihmistä, valtaosa heistä naisia ja lapsia. Tälle on saatava loppu uhrien paremman oikeudellisen suojelun ja rikollisten kovempien rangaistusten kautta. Kristillisdemokraatit haluavat tehostaa rajavalvontaa ja lisätä eri valtioiden oikeuslaitosten ja poliisien välistä yhteistyötä ihmiskaupan, prostituution ja muun rajat ylittävän rikollisuuden torjunnassa. Korruptio on kitkettävä julkisen hallinnon rakenteista, muutoin rikollisuus saa laajemmat toimintaedellytykset.

Kristillisdemokraatit haluavat tehostaa rajavalvontaa ja lisätä eri valtioiden oikeuslaitosten ja poliisien välistä yhteistyötä ihmiskaupan, prostituution ja muun rajat ylittävän rikollisuuden torjunnassa.

3.2. Pandemiat ja ympäristökatastrofit

Uusien virus- tai bakteeriperäisten pandemioiden syntyminen on mahdollista joko mutaatioiden tai bioterrorismin kautta. Pandemioiden torjumiseksi koko EU:n alueella on oltava riittävä terveydenhuollon perustaso, ajantasainen tutkimustoiminta ja toteuttamiskelpoiset kriisisuunnitelmat epidemioiden leviämisen estämiseksi. Myös ympäristökatastrofien kannalta jäsenvaltioilla on oltava riittävä torjuntavalmius ja yhteiset toimintasuunnitelmat eriskenaarioiden kannalta.

3.3. Terroristiverkostot kuriin

Uskomme, että toimimalla globaalisti ihmis- ja kansalaisoikeuksien toteutumisen puolesta ja tekemällä ennaltaehkäisevää työtä köyhyyden vähentämiseksi, EU:lla on mahdollisuus pienentää terroristiverkostojen kannatuspohjaa. On valitettavaa, että monet terroristiverkostot käyttävät uskontoa hyväkseen omien tuhoisien, ideologisten tavoitteidensa ajamiseen. Terrorismiin liittyvien riskien havaitseminen ja torjunta edellyttää parempaa tiedusteluyhteistyötä.

Ydin-, biologisten ja kemiallisten aseiden torjumisessa tarvitaan laajaa kansainvälistä yhteistyötä. EU:n poliisiakatemia koulutuksen piiriin halutaan sen omissa tavoitteissa 10% korkeimmista poliisiviranomaisista.

3.4. Sotilaallinen yhteistyö

Turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa koskevassa päätöksenteossa on jatkossakin säilytettävä maiden välinen yksimielisyys. EU:n 27 jäsenvaltiosta 21 on NATO:n jäseniä. Käytännössä siis keskeinen toimija EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikassa on EU:n päätösvalan ulkopuolella. Tällöin on luonnollista puoltaa yhteistyötä mm. puolustusmateriaalain tuotannossa, tutkimustoiminnan päällekkäisyyksien poistossa ja asejärjestelmien yhtenäistämässä, mikä alentaa myös puolustusmenoja. Samoin tiiviimpi yhteistyö pohjoismaiden välillä ja esim. Ruotsin kanssa yhteinen ATU-yksikkö luovat pohjaa Suomen osallistumiselle EU:n sotilaallista turvallisuutta rakentavaan verkostoon. Nämä yhteistyömuodot tukevat myös turvallisuuspoliittisessa selonteossa otettua sotilaallisen liittoutumattomuuden ja itsenäisen puolustuksen linjaa, jossa turvallisuuspolitiikan vaihtoehtoja on jatkossakin avoimesti kyettävä harkitsemaan. Unionissa tapahtuvan yhteistyön lisäksi KD pitää tärkeänä YK:n aseman vahvistamista rauhanturvaamisessa ja siviilikriisinhallinnan kehittämistä.

Sotilaallisen yhteistyön päämääränä tulee olla, että mahdollistetaan turvallisuusuhkien ennaltaehkäisy ja sotilaallisten ratkaisujen sijaan haetaan poliittisia turvallisuusratkaisuja.

Sotilaallisen yhteistyön päämääränä tulee olla, että mahdollistetaan turvallisuusuhkien ennaltaehkäisy ja sotilaallisten ratkaisujen sijaan haetaan poliittisia turvallisuusratkaisuja. KD haluaa edistää turvallisuuspolitiikkaa, jolla voidaan katkaista maailmanlaaja asevarustelukierre ja saada aseisiin suunnatut valtaiset voimavarat rauhanomaiseen hyötykäyttöön. EU voisi vähentää varustelun kierrettä mm. torjumalla USA:n ohjuspuolustusjärjestelmän sijoittamisen Puolaan ja Tsekkiiin ja niistä seuraavat vastatoimet ohjusten sijoittamisesta Kaliningradin alueelle.

3.5. Yhteistyö Venäjän ja Yhdysvaltojen kanssa

Maailman politiikan merkittävät toimijat Venäjä ja Yhdysvallat ovat tärkeitä yhteistyö- ja kauppakumppaneita koko EU:lle. Näitä kolmea toimijaa sitoo yhteen tarve turvalliseen maailmaan, yhteen kietoutunut talous ja mm. edessä olevat haasteet energia- ja ilmasto-ongelmien ratkaisemiseksi.

Venäjä liittyminen WTO:n jäseneksi ja sitoutuminen yhteisiin kauppapoliittisiin sääntöihin olisi sekä EU:n että Suomen etu. Sitä odotellessa EU:n ja Venäjän välille tulee pyrkiä saamaan uusi kumppanuussopimus, joka ratkaisisi myös Suomen kannalta ongelmalliset puutullit.

EU-maiden energiariippuvuutta Venäjästä on vähennettävä ja samalla pyrittävä saamaan Venäjä mukaan Energian peruskirjan mukaisiin toimiin. Suomen ei pidä kuitenkaan laiminlyödä kahdenvälisen suhteiden kehittämistä ja uusiakin avauksia naapurimaiden välillä tarvitaan, kuten esimerkiksi suomalaisille yhtäläiset oikeudet ostaa maata Venäjältä kuin venäläisillä on kiinteistöjen ostossa Suomesta. Karjalasta toisen maailmansodan seurauksena evakkoon

Suomen ei pidä kuitenkaan laiminlyödä kahdenvälisen suhteiden kehittämistä ja uusiakin avauksia naapurimaiden välillä tarvitaan, kuten esimerkiksi suomalaisille yhtäläiset oikeudet ostaa maata Venäjältä kuin venäläisillä on kiinteistöjen ostossa Suomesta.

joutuneille ja heidän jälkeläisilleen tulee tunnustaa erityinen oikeus ylläpitää siteitään vanhaan kotiseutuunsa esimerkiksi mahdollistamalla helpotetut rajamuodollisuudet ja kiinteistöjen osto.

3.6. Euroopan lähialueen kriisit

Euroopalla voi historiallisten siteidensä takia olla merkittävä rooli Lähi-idän rauhan ratkaisujen aikaan saamisessa. Alueen kaikki turvallisuuspoliittiset toimijat on huomioitava laajasti mm. Iranin ja Syyrian osuus Israelin ja palestiinalaisten konfliktin taustalla. Israelilla on oikeus puolustaa kansalaistensa turvallisuutta terroristisia hyökkäyksiä vastaan. Omalta osaltaan sen on noudatettava sodankäyntiä koskevia kansainvälisiä sopimuksia.

3.7. Globaaliin oikeudenmukaisuuteen

Kansainvälisessä politiikassa EU:n tulee edistää, oikeudenmukaisuutta, ihmisoikeuksia ja demokratiaa. Kauppapolitiikan ja muiden politiikka-alueiden tulee tukea kehitysyhteistyön tavoitteita.

Kansainvälisessä politiikassa EU:n tulee edistää oikeudenmukaisuutta, ihmisoikeuksia ja demokratiaa.

EU-maat antavat yli puolet maailman virallisesta kehitysavusta. EU:n omassa 2009 budjetissa kehitysyhteistyöhön on 1869 miljoonaa euroa (Me) ja humanitaariseen apuun 797 Me, eli vain murto-osa jäsenmaiden kehitysavusta. 15 ensimmäistä jäsenmaata (EU15) ovat sitoutuneet nostamaan kehitysapunsa vuoteen 2010 mennessä 0,51%:iin bktl:sta ja 2015 0,7 %:iin. Uusien EU-maiden tavoite on ollut 0,17% vuonna 2010. Näistä sitoumuksista on pidettävä kiinni samoin kuin YK:n vuosituhat-julistuksen toteuttamisesta. Kehitysyhteistyövarojen kautta on huolehdittava myös avunsaajamaiden ihmisoikeuksien ja ympäristöarvojen kehittymisestä.

Ihmisoikeusrikkomuksiin ja ihmisoikeuksien polkemiseen on puututtava esimerkiksi maissa, joissa uskonnon- ja mielipiteenvapaus ei toteudu. Kehitysyhteistyövaroja ei pidä käyttää itsekkäästi oman kauppapolitiikan edistämiseen eikä energia- tai raaka-aineresurssien ylikansallistamiseen.

EU:n jäsenmaiden antamaa kehitysapua on syytä moitittu tehottomuudesta ja koordinaation puutteesta sekä katastrofitilanteissa hitaudesta. Näitä epäkohtia tulee kiireesti poistaa. Koordinaatioon on valmiita työkaluja, jotka on pikaisesti otettava käyttöön. Esimerkiksi tietokonepohjainen järjeistämistyökalu ODAmoz mahdollistaa auttajamaiden kohdistaa apunsa tasaisemmin ja siten, että eri auttajien projektit tukevat toisiaan.

Erityinen huomio kehitysmaiden auttamisessa tulee kiinnittää kestävään kehitykseen. Siihen liittyvät sellaisten ruokakasvien jalostus, jotka kestävät nykyistä lämpimämpää ja kuivempaa ilmastoa ja uusia kasvitautteja ilman valtavia määriä tuholaismyrkkyjä. Kestävään kehitykseen liittyen parhaan uusiutuvan energian tekniikan siirto kehitysmaihin on keskeistä. Kehitysavun lisäksi tarvitaan velkahelpotuksia, globaalin talouden tasapainoa sekä mahdollisuuksia päästä osalliseksi markkinoista ja yksityisistä rahavirroista.

Juurettomien, pakolaisuuteen tai siirtolaisuuteen joutuneitten ihmisten määrä on

kasvamassa maailmanlaajojen poliittisten, taloudellisten ja ympäristökatastrofien takia. Kehitysyhteistyövaroilla voidaan myös ennalta ehkäistä kriisejä ja ei-toivotujen pakolaisvirtojen syntymistä. Laittomia maahanmuuttajia EU:n alueelle on noin 500.000 vuodessa. Euroopan on kannettava vastuunsa pakolaisista ja sotien uhreista osallistumalla kansainvälisiin hankkeisiin ja ottamalla vastaan hätää kärsiviä. Turvapaikanhakijoiden oikeusturvaa ei saa vaarantaa. Nopea ja yhtenäinen turvapaikkamenettely on kaikkien Euroopan maiden yhteinen etu. Antisemitismiä, rasismia ja ennakkoluuloja tulee ehkäistä päättäväisesti.

4. EU:N RAKENTEELLINEN KEHITTÄMINEN

Tulevalla parlamenttikaudella neuvotellaan vuosien 2013-18 rahoituskehyksistä. Taloudellisesti heikommat jäsenmaat hyötyvät pääoman sijoituksista niihin, vapaasta liikkuvuudesta ja kaupasta. KD luottaa siihen, että jäsenmaiden omalla työllä ja talouspolitiikalla hankittu elintason nousu on terveellä pohjalla. Sitä vielä edesauttavat jonkin verran aluekehitystuet. Paine kasvattaa EU:n budjettia on KD:n mielestä jorjuttava.

4.1. EU:n budjetti

EU:n nykyinen budjetti on noin 1 % jäsenmaiden yhteenlasketusta bkt:sta eli n. 130 miljardia euroa. Se on haasteisiin nähden pieni ja väärin painottunut, kun maatalouden ja aluekehityksen tukeminen vievät suurimman siivun. Luonnonvarojen kestävä hallinnan ja suojelun rahoitustarpeet EU-budjetissa ovat 56 miljardia euroa vuodessa, josta maatalous vie 43 miljardia.

Kasvua ja työllisyyttä edistävään koheesioon suunnataan EU:n budjetista luokkaa 50 miljardia euroa vuodessa, josta aluepolitiikkaan noin 38 miljardia euroa. Alue- ja rakennepolitiikka on pirstoutunut liian moneen ohjelmaan ja hankkeeseen, niin että kokonaisuuden hahmottaminen on kärsinyt. Ohjelmia tulee alueellisesti yhtenäistää ja suunnata tarpeellisen infrastruktuurin kehittämiseen. Turhaa byrokratiaa ja hallintoa tulee karsia.

Suomen KD ei kannata EU:n budjetin kasvattamista yli 1,2% bkt-osuuden. Tässä olemme samassa linjassa suurten nettomaksajamaiden, kuten Saksan kanssa. Miksi kierrättää varoja EU:n kautta, eivätkö jäsenmaat ymmärrä omaa parastaan? KD suhtautuu EU-varojen käyttöön hyvin kriittisesti, koska EU:n rahavirtoja ei ole saatu tiukasti valvotuiksi, niin etteivät ne valu väärin kohteisiin.

Suomen nettomaksu EU:lle on kasvanut 172 miljoonaksi euroksi. Olemme siirtymäkauden suhteellisen pienten nettomaksujen jälkeen rahoittamassa EU:n toimintaa merkittävästi. Suomen on entistä terävämmin valvottava, että kaikki mahdolliset tulot EU:n suunnalta käytetään täysimääräisesti hyväksi.

KD suhtautuu EU-varojen käyttöön hyvin kriittisesti, koska EU:n rahavirtoja ei ole saatu tiukasti valvotuksi, niin etteivät ne valu väärin kohteisiin.

4.2. Laajentumisvauhtia hidastettava

Yhteistyö- ja lähentymissopimuksia tulee käyttää ennen täysjäsenyyttä uusien ehdokasmaiden lähentämiseksi niin että ne täyttävät jäsenyyskriteerit. Lähentymiseen on varattava riittävästi aikaa, 5-20 vuotta maasta riippuen. Tähänastinen laajentuminen on ollut liian nopeaa. Romania ja Bulgaria eivät täyttäneet jäsenyyden ehtoja ja niissä on esimerkiksi oikeusvaltion rakentaminen yhä kesken. Jos maa on tullut EU-jäseneksi rimaa hipoen, sen on sitä nopeammin jatkettava lähentymisprosessia eikä jätävä vain nauttimaan uusista tuista.

Turkin jäsenyyteen suhtaudumme kielteisesti, koska se ei täytä moniakaan jäsenyyden edellyttämiä ns. Kööpenhaminan kriteereitä.

Turkin jäsenyyteen suhtaudumme kielteisesti, koska se ei täytä moniakaan jäsenyyden edellyttämiä ns. Kööpenhaminan kriteereitä; maa on esimerkiksi konfliktissa kurdivähemmistönsä kanssa ja sen kulttuuri- ja yhteiskuntanormiston on kovin erilainen. Turkin strateginen asema energian raaka-aineiden läpikulkumaana ei saa merkitä jäsenyyskriteerien alentamista sen kohdalla.

Unionin toimintakyky ja pienten maiden vaikutusmahdollisuudet tulee turvata, kun jäsenmaiden määrä kasvaa. Myös 30-40 jäsenmaan liitossa tulee jokaisella maalla olla oma komissaari. Silloin saattaa tulla esiin tarve syventämisen sijaan löyhentää EU:n toimivaltaa suhteessa jäsenvaltioihin.

4.3. Tasapuolisuutta EU-virkoihin

EU:n komission alaisuudessa toimii kymmeniä virastoja. Suomeen niistä on sijoitettu kemikaalivirasto. Niissä tarvitaan sopivaa tasapainoa ja työnjakoa suhteessa kansallisiin saman alan virastoihin. Pääallekkäistä työtä on syytä välttää, vaikka varmentavia tutkimuksia tarvitaankin ja koulukuntaeroja saattaa olla. Esimerkiksi lääkevalvontaa suoritetaan keskitetysti Lontoossa, mutta samaa tehdään myös Lääkevalvontavirastossa Suomessa.

Mikäli – ja toivottavasti kun – virat täytetään peikästänsä ansioituneisuuden perusteella, on tulkinnanvaraisissa tapauksissa painotettava tasapuolista jäsenmaiden kansalaisten kohtelua. On tarkkailtava, että jäsenmaat saavat suhteessa EU-parlamentin jäsenosuuteen EU-virastojen päällikkyksiä. Viranomaisten suhteellisesta osuudesta on pidettävä kiinni, jotta isot maat eivät miehittä virastoja. Lobbaaminen ja erilaiset sosiaaliset verkostot vaikuttavat myös paljon siihen miten virkoja saadaan eri maihin. Suomen on lisättävä EU-tason tehtäviin pätevoittävää koulutusta ja rekrytointia. Valtaosa viroista vaatii sen, että osaa hyvin ainakin kahta kolmesta kielestä (englanti, saksa, ranska) ja että opettelee koeaikana kolmannen. Tähän olisi omassa koululaitoksessamme kiinnitettävä huomiota laajemmin jo peruskoulusta lähtien.

4.4. Yksipuolisesta talouskasvusta hyvinvoinnin kasvuun

KD esittää, että hyvinvointia mitattaisiin myös muuten kuin bruttokansantuotteella, joka ei ota huomioon talouskasvun kestävyttä tai ympäristöhaittojen ja rikollisuuden tuomia kustannuksia. Vaihtoehtoisia hyvinvointimittareita ovat esimerkiksi Gpi (aidon kehityksen indikaattori) ja Isew (kestävän taloudellisen hyvinvoinnin indeksi). Talouden muutosten ulkoisvaikutukset ympäristöön ja sosiaaliseen pääomaan saataisiin

näkyviin, jos tämänkaltaisia mittareita kehitettäisiin ja otettaisiin laajaan käyttöön koko EU:n alueella. Koko EU:n poliittinen katse ja päämäärää siirtyisi pelkästä talouskasvusta kokonaisvaltaiseen hyvinvoinnin lisäämiseen.

5. IHMINEN EUROOPAN UNIONISSA

EU:ssa pyritään nk. pehmein keinoin niidenkin politiikan alojen yhtenäistämiseen, joihin EU:lla ei ole varsinaista päätösvaltaa. Tällaisia ovat verotuksen ja terveyden- ja sosiaalihuollon kysymykset. KD kannattaa muiden maiden koulutus-, terveys-, sosiaali- ja muiden palvelujen nostamista pohjoismaiselle tasolle, ei pohjoismaisen tason laskemista. Siksi vahva peruslinja on minimitasojen nostaminen kaikissa jäsenmaissa. Koulutus on EU:ssa suuri haaste. KD painottaa perheiden hyvinvointia, äitiyden ja isyyden tukemista, työaikalainsäädännön ja työolojen parantamista, oikeutta kohtuuhintaiseen perusterveydenhoitoon ja alhaisia lääkekustannuksia.

KD kannattaa muiden maiden koulutus-, terveys-, sosiaali- ja muiden palvelujen nostamista pohjoismaiselle tasolle, ei pohjoismaisen tason laskemista.

5.1. Perhepolitiikka EU:n alueella on kriisissä

Kristillisdemokraateille luonteenomainen tapa on tarkastella perhepolitiikkaa, joka toimii tässä esimerkkinä siitä mihin suuntaan tällaista epävirallista yhtenäistymistä tulisi kuljettaa. Väestön ikääntyminen on haaste kaikissa EU-maissa, Suomessa nopeammin kuin muissa.

Kaikissa länsimaissa suuri ongelma on se, että yhteiskunta perustuu liian paljon yksilökeskeisyyteen eikä perhekeskeisyyteen. Poliittiset päätökset suunnataan siten, että ne koskevat yksilöitä. Monet ihmiset jätetään yksin ilman luontaista tukirakennetta. Perheessä ihminen kuitenkin oppii toimimaan muiden kanssa, argumentoimaan ja sosiaalistumaan. Perheessä luodaan ihmisen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin perusta. Perheessä syntyy empaattisuus kun taas sen puute johtaa asosiaaliseen toimintaan. Yksilökeskeisessä maailmassa tv, internet jne. vaikuttavat enemmän elämään. Etelä-Euroopassakin on perhekeskeinen malli pitkälti hajonnut.

EU:ssakin yksilökeskeinen malli on päässyt voitolle ja niinpä unionin päätökset koskevat nimenomaan yksilön hyvää, politiikka keskittyy kuluttajaan ja perhettä ei noteerata. Samalla syntyy kulttuurinen ajattelutapa, jossa heikkoja, kuten lapsia ja vanhuksia, ei hoideta, vaan heikot sysätään syrjään. Keskipisteessä on yksilö, jonka hyvää mitataan terveiden hyväkuntoisen elämän vuosilla. Tällainen kulttuuri vaikuttaa epäsuorasti kaikkiin yhteiskuntaelämän aloihin, myös talouteen. Vaikka sosiaalipolitiikka ei kuulu EU:n toimialueeseen, vaan jäsenvaltioiden, korostaa KD perhekeskeisen kulttuurin edistämistä läpäisyperiaatteella kaikessa EU:n päätöksenteossa.

5.2. Vastuullista maahanmuuttopolitiikkaa

EU:n rikkaissa jäsenmaissa, nk. EU-15-maissa 83 % väestönkasvusta on tullut maahanmuutosta. Naista kohden lapsia syntyy 1,38, kun väestö uusiutuisi, jos naista

kohden syntyisi keskimäärin 2,1 lasta kuten USA:ssa. Euroopan väestö alkaa näillä kehityskäyrillä vanheta ja vähetä niin, että vuonna 2060 USA ja EU ovat väestömäärältään yhtä suuria n. 450-miljoonaisia. Väestön vanheneminen on EU:ssa nopeampaa kuin isoimmassa kilpailevassa taloudessa USA:ssa, puhumattakaan Intiasta, Kiinasta, Meksikosta tai Brasiliasta. Noin kolmasosa EU:n väestöstä tulee olemaan yli 60-vuotiaita vuonna 2025.

Kristillisdemokraatit eivät kannata yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, vaan jokaisella maalla tulisi olla mahdollisuus kotouttamisresurssejensa mukaan harjoittaa vastuullista ja ihmisistä huolehtivaa maahanmuuttopolitiikkaa.

Ihmisten vapaasta liikkuvuudesta on hyötyä maille, jotka kärsivät työvoimapulasta. Suomikin on hyötynyt liikkuvan työvoiman työpanoksesta nousukautena. Ulkomaalaisten työntekijöiden, opiskelijoiden ja maahanmuuttajien osuus kasvaa myös Suomen väestöstä ja edellyttää meidän kykenevän sopeuttamaan tšekäläiseen elämänmenoon hyvin monenlaisista kulttuureista ja taustoista tulevia ihmisiä.

Kristillisdemokraatit eivät kannata yhteistä maahanmuuttopolitiikkaa, vaan jokaisella maalla tulisi olla mahdollisuus kotouttamisresurssejensa mukaan harjoittaa vastuullista ja ihmisistä huolehtivaa maahanmuuttopolitiikkaa. Unionilla ei kuitenkaan voi olla 27 erilaista käytäntöä mm. turvapaikanhakijoiden vastaanotossa ja oleskelulupien myöntämisessä, vaan tarvitaan yhteisiä kriteerejä ja käytänteitä.

Tarvitaan nykyistä tiiviimpien poliittisten ja taloudellisten suhteiden luomista maihin, joista tulee eniten laitonta maahanmuuttoa Eurooppaan. Kehitysyhteistyössä on painotettava Afrikkaa ja Afrikan menestys tulisi ottaa kauppapolitiikassakin huomioon. Tuhansien pakolaisten hukkuminen Kanariansaarten edustalle ei voi jatkua ja elin-olot väliaikaisijoituksessa tulee korjata. Rajaturvallisuudesta vastaavalle Frontexille tulee myöntää tarvittavat resurssit.

5.3. Väestön kasvu edellyttää syntyvyyden kasvua

EU:ssa kolmasosa lapsista syntyy avioliiton ulkopuolella. Yhtä avioeroa kohden on 2,3 solmittua avioliittoa. Kotitalouksien koko on pienentynyt keskimäärin 2,4 henkilöön. Useimmat jäsenmaat eivät esimerkiksi tarjoa apua perhekriseissä. KD:n mielestä kaikkien jäsenmaissa tulee julkisella rahoituksella tukea perheneuvontakeskuksia auttamaan perhekriseiden sovittamisessa.

Lapsiperheitä on tuettava enemmän, jotta syntyvyys kasvaisi. Viime vuonna kaksilapsinen perhe sai Saksassa lapsilisiä 308 euroa/kk, mutta Latviassa vain 19 euroa. Kolmilapsinen perhe sai Itävallassa 500 euroa, mutta Slovakiassa 42 euroa. Vain keskimäärin 2,1% EU-maiden kansantuotteesta menee perhetukeen ja erot ovat suuria. Espanjassa ja Puolassa perhetukeen menee alle 1% bkt:sta, mutta Tanskassa ja Luxemburgissa 3,9%. Tanska käyttää vuodessa perhepolitiikkaan 1417 euroa, Suomi 873 euroa, Viro 117 euroa, Liettua 60 ja Puola 48 euroa.

KD:n mielestä perhe-etuudet jäsenmaissa tulee saada vaalikauden sisällä vähintään 1,5%:iin bkt:sta. Samoin KD kannattaa kaikkiin jäsenmaihiin vähintään 4-6 viikon isyysvapaata samoin eduin kuin äitiysvapaa ja lisäksi vanhempainrahaa niille, jotka haluavat pitempää hoitovapaata. Jäsenmaiden tulee edistää perhe-etuksien

verottomuutta ja niiden sitomista indeksiin. Ylipäätään tulee yhdentää verotusta perhesuuntautuneeksi, esimerkiksi leikata keskeisten vauvatarvikkeiden arvonlisävero puoleen. Eräissä maissa perheitä hyödyttäisi, jos koulumaksut ja kirjat saataisiin siellä verovähennykselpoisiksi.

5.4. Perhekeskeisyys läpäisyperiaatteella

Perhesuuntautunut lähestymistapa tulee läpäisyperiaatteella nostaa kaikkiin EU:n toimiin ja EU:ssa tulee laatia perhepolitiikan vihreä kirja, joka määrittää EU-tason suuntaviivat perhepolitiikkaan. Siinä analysoitaisiin perheiden vaikeuksien syitä ja seurauksia ja esitetäisiin ratkaisuvaihtoehtoja. Poliittisten puolueiden, sosiaalialan ja perhejärjestöjen välille tulee laatia yhteinen perhesopimus ECOSOC:in suositusten mukaisesti. Samoin tulee luoda eurooppalainen perhepalveluista tiedottava internet-sivusto. Jäsenmaiden tulee rahoittaa perheneuvontajärjestöjä ja tukea median käyttämistä perhe-, lapsi- ja äitiysmyönteisen kulttuurin ja kasvatuksen vahvistamiseen. Direktiivillä tulee asettaa kriteerit medialle lasten ja perheiden suojelemiseksi. Jäsenmaille suosittelemme median sisältöjä valvovia neuvostoja. Euroopan komissiolla on 21 komiteaa, mutta ei erillistä perheasioiden komiteaa. Sellainen tulee saada. Tulee myös perustaa erillinen tutkimuskeskus, joka seuraa, analysoi ja antaa suosituksia perhelainsäädännössä.

Perhesuuntautunut lähestymistapa tulee läpäisyperiaatteella nostaa kaikkiin EU:n toimiin ja EU:ssa tulee laatia perhepolitiikan vihreä kirja, joka määrittää EU-tason suuntaviivat perhepolitiikkaan.

5.5. Liikuntaa ja terveyttä tuettava

Eurooppalaisten hyvinvointia ja terveyden lisäämistä tulee liikunnan ja kulttuurin avulla edistää. Vapaaehtoisen kansalaistoiminnan ja yleishyödyllisten yhteisöjen asema tulee EU:ssa lainsäädännöllisesti määrittää ja turvata. Kansalais-toiminta ja ammattilaisurheilu tulee toimia samoilla eettisillä periaatteilla. Liikunnan ja urheilun eettisiä periaatteita on vahvistettava ja uusiin eettisiin haasteisiin vastattava. Terveyttä edistäviä liikunnan suosituksia vuonna 2008 hyväksytyn urheilun valkoisen kirjan mukaisesti on vietävä käytäntöön. Rahapelit on säilytettävä kansallisissa järjestelmissä, niin että Suomessakin niiden tuotolla voidaan edelleen tukea kulttuuria ja urheilua.

Vapaaehtoisen kansalaistoiminnan ja yleishyödyllisten yhteisöjen asema tulee EU:ssa lainsäädännöllisesti määrittää ja turvata.

EU:sta ei saa tulla rengin sijasta isäntää. Suomen Kristillisdemokraatit tukevat näkemystä EU:sta itsenäisten kansallisvaltioiden yhteistyöelimenä, jonka tulee keskittyä kansainvälisen tason kysymyksiin.

Tämä Kristillisdemokraattien EU-vaaliohjelma on hyväksytty puoluehallituksen kokouksessa 14.3.2009. Löydät sen myös osoitteesta www.kd.fi.

EU-vaalipäivä sunnuntaina 7.6.2009
Ennakoäänestys 27.-30.5 ja 1.-2.6.2009

Suomen Kristillisdemokraatit r.p.

Karjalankatu 2C, 7. krs.

00520 HELSINKI

Puh. (09) 348 822 00

kd@kd.fi, etunimi.sukunimi@kd.fi